१७ सर्गः ततइत्यादि। ततोऽनन्तरं इन्द्रजित् वियद्गतः आकाशगतः

ज॰म॰ सीतां मायामयीं मायानिर्म्मितां खड्गेन घ्नन् व्यापादयन्नदृश्यत

दृष्टः कर्म्मणि लङ् तथाभूतं राक्षसं मरुत्सुतोहनूमान् वाक्यमव

दत् भाषितवान्॥ २०॥

भ॰ ततइत्यादि। तदनन्तरमाकाशगतोमायानिर्म्मितां सीतां

खड्गेन मारयन्निन्द्रजिद्दृष्टोहनूमतेत्यर्थात् कर्म्मणि रूपं तं तथा

भूतं मरुत्सुतोहनूमान् वाक्यमवदत्॥ २०॥

मापराध्नोदियं किञ्चिदभ्रश्यत् पत्युरन्तिकात्।
सीतां राक्षस मास्मैनां निगृह्णाः पाप दुःखितां॥ २१॥

ज॰म॰ नापराध्नोदित्यादि। हे पाप राक्षस सीता पत्युरन्तिकाद

भ्रश्यत् अपगता इयं भवतोनापराध्नोत् नापराद्धा राधसाधसं

सिद्धाविति स्वादौ तस्मादेनां दुःखितां मास्म निगृह्णाः मा बधीः

स्मोत्तरेलङ्चेति वर्त्तमाने लङ्॥ २१॥

भ॰ मापराध्नोदित्यादि। हे पाप राक्षस इयं सीता पत्युरन्तिकात्

अभ्रश्यत् अपगता न किञ्चिदपराधं चकार राध्नोयसिद्धौ

भ्रन्शिर्य्युअधःपाते तस्मादेनां दुःखितां मास्म निगृह्णाः मा बधीः

मास्मेन घीर्य्यौ॥ २१॥

पीडाकरममित्राणां कर्त्तव्यमिति शक्रजित्। अब्र
वीत् खड्गकृष्टश्च तस्यामूर्द्धानमच्छिनत्॥ २२॥